

Een jaar ligt wachtend voor me
De dagen nog nauwelijks aangeraakt
Welke keuze wil ik gaan maken
Een keuze die mij gelukkig maakt

Ik kies voor prachtige kleuren
Ik volg mijn eigen spoor
Ik zoek naar wijsheid en naar moed
En naar een creatie die mij bekoort

Wat zegt mijn hart diep in mij
Hoe zing ik mijn eigen levenslied
Kan ik kiezen voor de zomer
Terwijl de ervaring winter biedt

De bloesems van mijn wensen
Bloeien langzaam en gestaag
Het is het begin van de nieuwe oogst
Die ik hoopvol in mij draag

Ik ga met een vast vertrouwen
Mijn dromen komen uit
Mijn eigen keuze voor geluk
Dat ik uiteindelijk in mijn armen sluit

Karin

Lieve mensen,

Ook al is het jaar alweer enkele weken oud, toch willen wij julie voor 2010 het allerbeste toewensen. Dat je de juiste keuzes zult kunnen maken, waardoor je liefde, geluk, kracht en inspiratie mag ontvangen. Dat dromen waarheid worden en wensen uit mogen komen. Een geweldig jaar ligt ongerept voor je, nog niet ingevuld, nog nauwelijks bekeken. Wat zullen al deze dagen gaan brengen? Wij kijken vol verwachting naar dit nieuwe jaar en hopen dat jullie er net zoveel zin in hebben als wij.

Liefs, Elles & Karin

www.troostgeschenk.nl

Tip:

Maak het geschenkje helemaal bijzonder door er een speciaal gedicht bij te laten schrijven.

Agenda:

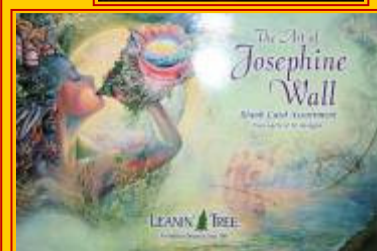
- * 17 januari - Strong Together Beurs - 'Perron 58' Gasthuisring 58 in Tilburg
We zouden het heel leuk vinden om je hier te ontmoeten!
- * 11 februari - Verwendag /beurs Rijnstate Ziekenhuis Arnhem

Een vallende ster**€ 3,95**

Een verzilverde ster.
Afmeting: 2,7 x 1 cm.

Een vallende ster, die je wensen laat uitkomen. Je kunt met dit als geschenkje iemand laten weten, dat er een wens gedaan mag worden en dat je hiermee hoopt dat deze werkelijkheid zal worden.

Tip: Klik op de foto's in de nieuwsbrief om rechtstreeks naar het product te gaan.

"Laat de keuze die je maakt, langdurig geluk brengen"

www.troostgeschenk.nl

Kleine Ster

Kleine Ster lag nog steeds in z'n bed te draaien. De zon was er niet, de wolken dreven weer voorbij en nog steeds lag er een flinke berg sneeuw voor de deur. Hij had al gehoord dat Mythe aan het spelen was. Hij had vernomen, dat ze voorzichtig uit bed was geklommen en dat ze heel stilletjes naar de keuken was geslopen. Ze had haar boterham op en haar kleren al aan. Kleine Ster had gemerkt dat ze gekeken had of hij nog steeds sliep en Kleine Ster had toen gauw z'n ogen dichtgedaan. Hij had geen zin om op te staan, hij wilde niet uit bed komen. Hij kon toch niet voor mooie kleuren zorgen en hij voelde zich alleen. Ineens voelde hij een handje op z'n hoofd en hoorde hij een zacht stemmetje dat fluisterde: "Kleine Ster, ben je ziek? Voel jij je niet zo lekker?" Kleine Ster draaide zich om en keek naar z'n vriendinnetje dat bezorgd bij hem stond. Hij zuchtte en antwoordde: "Nee, ik ben niet ziek. Ik wil gewoon niets doen, ik wil niet voor het raam hangen en ik wil niet gezellig zijn en ik wil gewoon in bed blijven". Mythe keek geschrokken naar Kleine Ster omdat hij z'n woorden zo boos uitgesproken had. "Ik begrijp het Kleine Ster, ik weet wel hoe het is om je zo te voelen. Ik weet ook wel dat er dagen zijn, dat je nergens zin in hebt en dat je niets met de dag kunt. De zon schijnt vandaag alweer niet en de sneeuw ligt er ook nog steeds. Ik snap het wel hoor! Maar je hoeft toch niet zo geïrriteerd tegen mij te doen". Mythe wandelde weg en deed de deur naar de keuken dicht. Hij hoorde gerommel en Kleine Ster dacht dat Mythe nu in de keuken zou blijven om daar haar moeder te helpen. Kleine Ster trok de dekens over z'n hoofd en vond dat de dag nog minder leuk werd. Hij voelde zich nog veel verdrietiger dan toen hij vanmorgen wakker werd. Terwijl Kleine Ster verdrietig lag te zijn, kwam Mythe weer terug uit de keuken. Ze had een dienblad vol chocolade koekjes, een beschuitje met kaas, een glas melk en zoete tummies die Kleine Ster zo lekker vond. Vol liefde sprak Mythe: "Kijk eens, Kleine Ster, wat ik voor je klaargemaakt heb. Ik hoop dat jij je hierdoor een beetje beter gaat voelen". Kleine Ster sloeg de deken van z'n hoofd en veegde enkele tranen uit z'n ogen en langzaam maar zeker kwam er een glimlach op z'n gezicht. De koekjes waren nog warm en de tummies smikkelde hij er gewoon tussen door. Mythe was blij dat de ogen van Kleine Ster toch een beetje straalden en sprak bedachtzaam: "Kleine Ster, mijn hoofd doet vandaag weer pijn en mijn benen willen niet zo goed, maar ik heb vanmorgen de keuze gemaakt, dat ik toch samen met mama koekjes wilde gaan bakken. En weet je wat zo raar is, toen ik met mama bezig was, toen vernam ik mijn zere hoofd niet meer. Mijn benen zijn wel nog een beetje zwaar, maar ik mocht van mama op het aanrecht zitten en kon ik de vogeltjes buiten heel goed zien eten. Dat had ik niet willen missen, Kleine Ster. Als ik in bed was blijven liggen, dan had ik dat allemaal niet gezien en had ik jou nu geen koekjes kunnen geven. Kleine Ster dacht diep na. Hij had ook een keuze gemaakt en hij had besloten in bed te blijven, alleen maar omdat hij geen zin had en hij voelde zich er eigenlijk helemaal niet lekker bij. Plotseling besepte hij dat hij de gemakkelijkste weg gekozen had.. Hij dacht geen kracht te bezitten en de moed was hem hierdoor nog verder in de schoenen gezakt. Hij keek naar z'n lieve vriendinnetje, die zorgzaam bij hem zat en hem compleet verwendde. Hij kon aan haar ogen zien, dat het niet zo gemakkelijk ging als gisteren, maar ook zag hij dat ze haar kracht en moed aanwendde om van deze dag weer een fijne dag te maken. Zomaar ineens voelde ook Kleine Ster de moed om te lachen en de wil om een grapje te maken. Hij wilde net als Mythe een keuze maken, waar hij gelukkig van werd. Samen haalden ze nog meer koekjes en hand in hand genoten ze van de toch wel hele mooie dag, die zo somber was begonnen....

Mocht je deze nieuwsbrief niet willen ontvangen, stuur ons dan een [email](#), dan verwijderen wij je uit ons bestand.